

716

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 3 czerwca 1953 r.

w sprawie odbywania w kraju praktyk wakacyjnych przez studentów, skierowanych na studia do Z. S. R. R. i krajów demokracji ludowej.

Na podstawie § 5 uchwały nr 709 Prezydium Rządu z dnia 13 października 1951 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodowych oraz praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów wyższych uczelni (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przebywający w kraju podczas wakacji letnich studenci studiujący w Z. S. R. R. i krajach demokracji ludowej, którzy podczas swych studiów dokonali wyboru specjalności, mogą odbywać praktyki na zasadach ogólnych określonych w zarządzeniu nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 88 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 2. Departamenty studiów Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego obowiązane są:

1) ustalić:

- a) szkoły wyższe, które skierują studentów na praktyki i przeprowadzą kontrolę przebiegu tych praktyk,

b) czas trwania i kierunek praktyki dla poszczególnych studentów na podstawie posiadanych wykazów,

c) zakład pracy, w którym student będzie odbywał praktykę;

- 2) przesłać wykaz studentów z podaniem czasu trwania i kierunku praktyki wraz z wykazem zakładów pracy do wiadomości odpowiednich szkół wyższych.

§ 3. Szkoły wyższe po otrzymaniu wykazów, wymienionych w § 2 pkt 2, zawrą bezzwłocznie z odpowiednimi dla określonych kierunków studiów zakładami pracy umowy o praktyki według wzoru, określonego w zarządzeniu nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-9, poz. 89).

§ 4. Skierowania na praktyki doręczą studentom szkoły wyższe.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1953 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*

717

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 29 maja 1953 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania czynności nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się dyrektorów i głównych inżynierów zakładów zbytu energii oraz pracowników działów inspekcji w zakładach zbytu energii wyznaczonych imiennie przez dyrektora Państwowej Inspekcji Energetycznej do wykonywania nadzoru i kontroli w zakresie środków i usprawnień zabezpieczających racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w zakresie użytkowania tej energii.

§ 2. 1. Upoważnia się dyrektorów i głównych inżynierów zakładów zbytu energii do wymierzania kar pieniężnych jednostkom gospodarki społecznej w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) za:

- 1) nie uzasadnione przekraczanie norm jednostkowego zużycia energii elektrycznej ponad ustalone dla nich wielkości,

2) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych lub takie przekroczenie poboru energii w ciągu doby ponad ustanowione limity, którego nie można skompensować w ciągu następnej doby,

3) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej,

4) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru energii zgodnie z ustalonym programem,

5) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych w zakładach przemysłowych,

6) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej, poprawienia stanu technicznego urządzeń elektrycznych oraz usunięcie przyczyn mogących powodować awarię lub inne niebezpieczeństwo,

7) uszkodzenie przyrządów mierniczych służących do rozrachunku za dostawę energii elektrycznej lub uszkodzenie plomb nałożonych na przyrządy miernicze,

- 8) samowolne powiększenie mocy transformatorów lub podłączenie nowych urządzeń odbiorczych bez zezwolenia zakładów w zbytu energii,
- 9) niedopuszczenie do urządzeń elektrycznych i przyrządów pomiarowych przedstawicieli Państwowej Inspekcji Energetycznej i pracowników upoważnionych do inspekcji.

2. Zakładom górniczym mogą być wymierzone przez osoby i w trybie określonym w ust. 1 kary za przekroczenia wymienione w ust. 1 pkt 1 — 4, 7 i 9 oraz za:

- 1) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń zasilających znajdujących się na powierzchni,
- 2) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej,
- 3) samowolne powiększenie mocy transformatorów w głównych stacjach zasilających.

3. Postanowienia ust. 2 nie naruszają uprawnień organów administracji górniczej wynikających z przepisów prawa górniczego.

§ 3. Upoważnia się dyrektorów zarządów okręgów energetycznych do wymierzania w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postę-

powania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) kar pieniężnych osobom odpowiedzialnym w rozumieniu tegoż rozporządzenia za:

- 1) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych lub takie przekroczenie poboru energii w ciągu doby ponad ustanowione limity, którego nie można skompensować w ciągu następnej doby,
- 2) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej,
- 3) niepodejmowanie środków zmierzających do uregulowania dobowego przebiegu poboru energii zgodnie z ustalonym programem.

§ 4. W przypadku gdy protokół określający wykroczenia ustala stan faktyczny uzasadniający wymierzenie kary jednostce gospodarki uspołecznionej i osobie odpowiedzialnej, protokół powinien być przesłany do dyrektora zarządu energetycznego okręgu, który wymierza kary jednym orzeczeniem.

§ 5. Upoważnia się dyrektora Państwowej Inspekcji Energetycznej do rozpoznawania odwołań od orzeczeń w sprawach kar pieniężnych wydanych przez osoby określone w §§ 2 i 3.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Energetyki: *B. Jaszczuk*

718

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 maja 1953 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przedsiębiorstw podległych Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) oraz art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. Nr 20, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się organom zastępstwa prawnego zastępstwo sądowe wszystkich podległych Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych przedsiębiorstw państwowych, zarówno już istniejących jak i tych, które w przyszłości zostaną utworzone, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym i przed sądami wojewódzkimi jako pierwszą instancją.

§ 2. Zastępstwo sądowe w zakresie innych czynności procesowych w postępowaniu cywilnym może być objęte przez organy zastępstwa prawnego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa w każdym stanie sprawy, jeżeli organy te uznają z ważnych powodów udział swój w powyższych czynnościach za wskazany.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych: *J. Grzymek*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 1.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalino-grodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.